

El Diacrític | | Actualitzat el 25/03/2019 a les 14:52

La solidaritat és la nostra millor arma

«Com és que existeixen grans onades de solidaritat política per fer front a les imputacions de càrrecs electes i no existeixen de la mateixa manera quan afecten una persona que no ocupa cap càrrec polític?» | «La situació que vivim és anòmla i per poder-hi fer front ens calen mostres de solidaritat entre nosaltres»

Roger Aguayo saluda la gent concentrada des del Jutjat de Vic | Dolors Pena

El passat 21 de febrer a Catalunya hi va haver la vaga general contra el judici del procés que es porta a terme al Tribunal Suprem de Madrid. Aquell dia va ser una jornada de lluita molt enriquidora, immensa i molt emotiva, però també va ser una jornada de ràbia i d'impotència davant l'actuació de les Brigades de l'ARRO dels Mossos d'Esquadra al tall de la confluència de la C-17 i la C-25 a Gurb. Va ser una actuació policial d'un alt contingut repressiu, dels més alts que hem viscut a la comarca en molts anys i que va acabar amb més d'una quinzena de persones identificades, un ferit pel trencament d'una ròtula i una detenció duta a terme de forma il·legal i de manera aleatòria. Les càrregues policials van ser tan brutals que fins i tot l'ANC i Òmnium Cultural d'Osona van publicar un comunicat de denúncia.

Concentració de suport a Roger Aguayo davant del Jutjat de Vic | Foto: Dolors Pena

Un mes després, en Roger Aguayo, la persona detinguda durant el tall de la confluència de la C-17 i la C-25, ha declarat davant la seu judicial. La declaració ha anat acompanyada d'una concentració pacífica convocada pel Comitè Antirepressiu de Calldetenes (CAC), grup de suport a en Roger on ha quedat clar que la forma d'aportar el nostre granet de sorra és mostrant suport a causes injustes com aquesta. Aquesta resposta popular ha estat la mateixa que la del 21-F, digna d'aplaudiment. En tot moment es va insistir a no deixar sola la persona detinguda. Gent vinguda d'arreu de la comarca i, sobretot, de Calldetenes, el poble del detingut, va concentrar-se tant a la comissaria dels Mossos d'Esquadra com al Jutjat de Vic, on se celebrava la vista del procediment de l'*habeas corpus*. Per als que no són juristes, es tracta d'un procediment previst quan es produeixen detencions il·legals i aleatòries, com la que va patir el company Roger. Tot el contrari del que van fer les principals forces polítiques, tant de la ciutat com de la comarca, que no es van posicionar en contra d'aquesta actuació desproporcionada, cosa que els en fa participants. Quina va ser la seva excusa?

Les xarxes socials bullien aquella tarda del 21 de febrer, amb crides a la mobilització permanent davant del lloc on es trobava en Roger, detingut pels Mossos. Riuades de gent, en acabar la manifestació a la plaça Major, van marxar cap a la comissaria dels Mossos. Tot un poble mobilitzat per protestar contra aquella injustícia. On era, però, el suport polític? Com és que existeixen grans onades de solidaritat política per fer front a les imputacions de càrrecs electes (que comparteixo totalment) i no existeixen de la mateixa manera quan afecten una persona que no ocupa cap càrrec polític? No caldria activar els mateixos mecanismes de suport polític que es produeixen quan detenen un càrrec públic que quan detenen una persona que no forma part de la política, però a qui se li encausen delictes en base a la seva ideologia política? La resposta a aquestes preguntes es resumeix en un paraula: solidaritat. La solidaritat que hem de mostrar les persones quan ens trobem davant de causes injustes. En aquest cas en concret, la resposta de la gent és la que importa, però cal fer una reflexió profunda, ja que al final totes podem acabar al mateix sac. En Roger va sortir en llibertat gràcies a la pressió popular que resistia i persistia en no marxar d'allà fins

a poder acollir-lo entre la multitud.

En conclusió, hem de ser conscients que la situació que vivim és anòmala i que per poder-hi fer front ens calen mostres de solidaritat entre nosaltres, siguem d'on siguem, ocupem el càrrec que ocupem, ja que totes podem acabar reprimides, i que aquesta solidaritat acabarà sent la nostra millor arma per combatre-la. Pressionant i resistint acabarem guanyant. Persistim!